

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2019 r. – Wagenknecht/Rada Europejska**(Sprawa T-715/19)**

(2020/C 54/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Czechy) (przedstawiciel: adwokat A. Dolejská)

Strona pozwana: Rada Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie, że Rada Europejska niezgodnie z prawem zaniechała działania w sprawie konfliktu interesów Andreja Babiša, premiera Czech, w odniesieniu do budżetu Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że skarżący pismem z dnia 5 czerwca 2019 r. wezwał Radę Europejską do podjęcia działania, a w dniu 10 czerwca 2019 r. przesłał Radzie Europejskiej wezwanie do działania na podstawie art. 265 TFUE, zwracając się o niezapraszanie Andreja Babiša z uwagi na zarzucany mu konflikt interesów na posiedzenie Rady Europejskiej z dnia 20 czerwca 2019 r., na którym omawiano budżet Unii Europejskiej w ramach pkt 4 porządku obrad.
  - Skarżący zauważa, że w dniu 20 czerwca 2019 r. premier Czech, A. Babiš, któremu zarzuca się konflikt interesów, był jednak obecny na posiedzeniu Rady Europejskiej, na którym omawiano budżet Unii Europejskiej w ramach pkt 4 porządku obrad.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że odpowiedź Rady Europejskiej na sformułowane przez skarżącego wezwanie do podjęcia działania była nierozstrzygująca, wewnętrznie sprzeczna i nie przedstawiała jej stanowiska.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że niewykluczenie przez Radę Europejską A. Babiša z obrad poświęconych przyszłemu budżetowi Unii Europejskiej na posiedzeniach Rady Europejskiej dotyczy skarżącego bezpośrednio, gdyż:
  - i. żaden inny akt pośredni nie jest konieczny do wykluczenia osób, których dotyczy konflikt interesów, z posiedzenia Rady Europejskiej; i
  - ii. ma to wpływ na sytuację prawną skarżącego ze względu na to, że jest on: a) wybranym przedstawicielem czeskiego senatu, któremu jako członkowi specjalnej komisji senackiej powołanej w tym celu powierzono zbadanie zarzucanego premierowi Czech konfliktu interesów, b) przyszłym konkurentem kandydatów partii ANO 2011 kontrolowanej przez premiera Czech.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zarzucane Radzie Europejskiej zaniechanie podjęcia działania w sprawie zarzucanego premierowi Czech, A. Babišowi, konfliktu interesów dotyczy skarżącego indywidualnie z uwagi na:
- konstytucyjny obowiązek kontrolowania poprawnego przyjmowania aktów prawnych Unii Europejskiej, w tym budżetu Unii Europejskiej (wieloletnich ram finansowych 2021–2027);
  - konstytucyjny obowiązek obejmujący prawo do kontrolowania premiera Czech w związku z podejmowaniem przez niego działań w Radzie Europejskiej, w tym obowiązek odpowiedzialnego pełnienia funkcji członka specjalnej komisji senackiej powołanej do zbadania zarzucanego premierowi Czech, A. Babišowi, konfliktu interesów;
  - wybór skarżącego do czeskiego senatu w 2018 r. w rywalizacji z kandydatami partii ANO 2011 kontrolowanej przez premiera Czech.
- Skarżący twierdzi, że odmowa przyjęcia przez Sąd niniejszej sprawy do rozpoznania spowodowałaby się do pozbawienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości, skutkując faktyczną niemożnością kontrolowania członków rządu przez deputowanych do parlamentów narodowych w odniesieniu do działań podejmowanych w Radzie Europejskiej lub Radzie.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada Europejska ma obowiązek działania w sprawie konfliktu interesów na mocy art. 325 ust. 1 TFUE i art. 61 ust. 1 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾.
- Skarżący podnosi, że zostały spełnione wszystkie przesłanki powodujące uruchomienie obowiązku podjęcia przez Radę Europejską działania, to znaczy zapobieżenia powstaniu zarzucanemu premierowi Czech, A. Babišowi, konfliktu interesów oraz jego zneutralizowania.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia obowiązku działania przez Radę Europejską zgodnie z art. 325 ust. 1 TFUE i wspomnianym art. 61 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2019 r. – HC/Komisja

(Sprawa T-804/19)

(2020/C 54/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HC (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey i V. Villante)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 20 sierpnia 2019 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej złożone w dniu 17 kwietnia 2019 r. na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, w tym oddalenie wniosku o odszkodowanie w wysokości 50 000 EUR;